

ROZSUDEK SOUDU (pátého senátu)

3. února 2005 *

Ve věci T-139/01,

Comafrica SpA, se sídlem v Janově (Itálie),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., se sídlem v Hamburku (Německo),

zastoupené B. O'Connorem, advokátem a P. Bastos-Martinem, advokátem,

žalobkyně,

podporované

Simba SpA, se sídlem v Miláně (Itálie), zastoupenou S. Carbonem a F. Munarim, advokáty,

vedlejším účastníkem,

* Jednací jazyk: angličtina.

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené původně L. Visaggiem, M. Niejahrem a K. Fitchem, poté L. Visaggiem a K. Fitchem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

podporované

Španělským královstvím, zastoupeným původně R. Silva de Lapuerta, poté L. Fraguas Gadea, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 896/2001 ze dne 7. května 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 404/93, pokud jde o dovoz banánů do Společenství (Úř. věst. L 126, s. 6; Zvl. vyd. 03/13, s. 388), a nařízení Komise (ES) č. 1121/2001 ze dne 7. června 2001, kterým se stanoví vyrovnávací koeficienty, jež se použijí na referenční množství tradičních hospodářských subjektů v rámci celních kvót pro dovoz banánů (Úř. věst. L 153, s. 12; Zvl. vyd. 03/32, s. 370), a jednak žaloba na náhradu škody údajně vzniklé žalobkyním přijetím nařízení č. 896/2001 a č. 1121/2001,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH
SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. listopadu 2003,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Společná organizace trhu s banány (dále jen „SOT banány“) byla zavedena nařízením Rady (EHS) č. 404/93 ze dne 13. února 1993 o společné organizaci trhu s banány (Úř. věst. L 47, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 388). Tímto nařízením byl od 1. července 1993 zaveden společný systém dovozu nahrazující rozličné, do té doby existující vnitrostátní systémy.

- 2 Hlava IV nařízení č. 404/93, obsahující články 15 až 20, upravuje obchod s třetími zeměmi.

- 3 V návaznosti na řízení zahájená Ekvádorskou republikou a Spojenými státy americkými proti Společenství podle ujednání Světové obchodní organizace (WTO) o pravidlech a řízení při řešení sporů přijala Rada nařízení (ES) č. 216/2001 ze dne 29. ledna 2001, kterým se mění nařízení č. 404/93 (Úř. věst. L 31, s. 2).

- 4 Článek 1 nařízení č. 216/2001 nahradil články 16 až 20 nařízení č. 404/93, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1637/98 ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. L 210, s. 28; Zvl. vyd. 03/23, s. 304). Na základě ustanovení čl. 2 druhého pododstavce nařízení č. 216/2001 a článku 1 nařízení Komise č. 395/2001 ze dne 27. února 2001, kterým se stanovují některá orientační množství a individuální stropy pro vydávání dovozních licencí Společenství v případě banánů za druhé čtvrtletí roku 2001 na základě celních kvót nebo v rámci množství tradičních banánů ze zemí AKT (Úř. věst. L 58, s. 11), se článek 1 nařízení č. 216/2001 použije od 1. července 2001.

- 5 Podle čl. 17 prvního pododstavce nařízení č. 404/93, ve znění nařízení č. 216/2001, „se při dovozu banánů do Společenství v nezbytném rozsahu vyžaduje předložení dovozní licence vydané členskými státy každému dovozci, který o ni požádá, bez ohledu na to, zda je usazen ve Společenství, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení přijatá k provedení článků 18 a 19“.

6 Článek 18 nařízení č. 404/93, ve znění nařízení č. 216/2001, stanoví:

„1. Každý rok se od 1. ledna otevírají tyto celní kvóty:

- a) celní kvóta ve výši 2 200 000 tun čisté hmotnosti, takzvaná ‚kvóta A‘;
- b) dodatečná celní kvóta ve výši 353 000 tun čisté hmotnosti, takzvaná ‚kvóta B‘;
- c) samostatná celní kvóta ve výši 850 000 tun čisté hmotnosti, takzvaná ‚kvóta C‘.

Tyto celní kvóty se otevírají pro dovoz produktů pocházejících ze všech třetích zemí.

Komise může na základě dohody se smluvními stranami Světové obchodní organizace (WTO), jež mají zásadní zájem na dodávkách banánů, rozdělit celní kvóty ‚A‘ a ‚B‘ mezi dodavatelské země.

2. Dovoz v rámci celních kvót ‚A‘ a ‚B‘ podléhá clo ve výši 75 eur za tunu.

3. Dovoz v rámci celní kvóty ‚C‘ podléhá clu ve výši 300 eur za tunu.

[...]

4. Na dovoz produktů pocházejících ze zemí AKT v rámci celních kvót i mimo ně se použije celní preference ve výši 300 eur za tunu.

[...]“

7 Článek 19 nařízení č. 404/93, ve znění nařízení č. 216/2001, stanoví:

„1. Celní kvóty mohou být spravovány způsobem přihlížejícím k tradičním obchodním tokům (tzv. způsob ‚tradičních dovozců/nových žadatelů‘) a/nebo [nebo] jinými způsoby.

2. Přijatá metoda případně přihlíží k nutnosti zachovat rovnováhu v zásobování trhu Společenství.“

- 8 Na základě čl. 20 písm. a) téhož změněného nařízení má Komise pravomoc postupem podle článku 27 stanovit „správu celních kvót uvedených v článku 18“.
- 9 Tato správa je vymezena v nařízení Komise (ES) č. 896/2001 ze dne 7. května 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 404/93, pokud jde o dovoz banánů do Společenství (Úř. věst. L 126, s. 6, dále jen „režim 2001“). Podle jeho článku 32 nařízení č. 896/2001 vstoupilo v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*, tedy 9. května 2001, ale použilo se až ode dne 1. července 2001.
- 10 Pravidla stanovená nařízením č. 896/2001 nahrazují pravidla původně stanovená nařízením Komise (EHS) č. 1442/93 ze dne 10. června 1993, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dovoz banánů do Společenství (Úř. věst. L 142, s. 6; Zvl. vyd. 03/32, s. 150, dále jen „režim 1993“), přijatým na základě nařízení č. 404/93 a platným do 31. prosince 1998. Režim 1993 byl nahrazen režimem zavedeným nařízením Komise (ES) č. 2362/98 ze dne 28. října 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 404/93 o dovozu banánů do Společenství (Úř. věst. L 293, s. 32, dále jen „režim 1999“), jež vstoupilo v platnost dne 1. ledna 1999.
- 11 Podle režimu 1993 byly dovozní licence rozděleny mezi tři kategorie hospodářských subjektů (A, B a C). Kategorie A a B samy o sobě byly dále rozděleny podle tří různých hospodářských funkcí vykonávaných hospodářskými subjekty, tedy nákupu zelených banánů nebo primárního dovozu (funkce „a“), propuštění do volného oběhu zelených banánů vlastníkem nebo sekundárního dovozu (funkce „b“) a zrání zelených banánů vlastníkem a jejich uvádění na trh (funkce „c“) (viz čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1442/93). Toto rozdělení bylo uplatněno, alespoň co se týče

hospodářských subjektů kategorií A a B podle tří let předcházejících roku, pro který byla otevřena celní kvóta (viz čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1442/93).

- 12 Tento systém rozdělení byl zrušen režimem 1999, který se v podstatě zakládal na rozlišení mezi „tradičními hospodářskými subjekty“ a „novými hospodářskými subjekty – žadateli“ (viz článek 2 nařízení č. 2362/98). V rámci tohoto režimu získávaly tradiční hospodářské subjekty na každý rok referenční množství stanovené podle množství banánů, které skutečně dovezly v průběhu referenčního období. Podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 2362/98 pro dovozy v roce 1999 bylo referenční období tvořeno lety 1994, 1995 a 1996.

- 13 Režim 2001 zavedl nový systém rozdělení dovozních licencí založený v podstatě na rozlišení mezi „tradičními hospodářskými subjekty“ a „netradičními hospodářskými subjekty“, přičemž prvně uvedení byli dále rozděleni na „tradiční hospodářské subjekty A/B“ a „tradiční hospodářské subjekty C“.

- 14 Článek 2 nařízení č. 896/2001 v původním znění tak stanoví, že 83 % celních kvót stanovených v čl. 18 odst. 1 nařízení (EHS) č. 404/93 je otevřených pro „tradiční hospodářské subjekty vymezené v čl. 3 odst. 1“ a 17 % je otevřených pro „netradiční hospodářské subjekty vymezené v článku 6“.

- 15 Hlava II nařízení č. 896/2001, obsahující články 3 až 21, se vztahuje na „Správu celních kvót“.

16 Články 3 až 5 tohoto nařízení v původním znění stanovily:

„Článek 3

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) ‚tradičními hospodářskými subjekty‘ hospodářské subjekty, fyzické nebo právnické osoby, jednotlivci nebo seskupení, které byly ve Společenství usazeny během doby rozhodné pro určení jejich referenčních množství, které na vlastní náklady uskutečnily nákup minimálního množství banánů pocházejících ze třetích zemí od producentů nebo popřípadě jejich produkci, po níž následuje odeslání a prodej těchto produktů do Společenství.

Operace definované v předchozím pododstavci se dále nazývají ‚primární dovoz‘.

[...]

- 2) ‚tradičními hospodářskými subjekty A/B‘ tradiční hospodářské subjekty, které uskutečnily minimální množství primárních dovozů ‚banánů ze třetích zemí‘ a/ nebo [nebo] ‚netradičních banánů AKT‘, podle definic uvedených v článku 16 nařízení (EHS) [č. 404/93] ve znění nařízení [...] č. 1637/988 [...];

- 3) „tradičními hospodářskými subjekty C“ tradiční hospodářské subjekty, které uskutečnily minimální množství primárních dovozů „tradičních banánů AKT“ podle definice uvedené ve výše zmíněném článku 16, pozměněném nařízením [...] č. 1637/98.

Článek 4

1) Referenční množství každého tradičního hospodářského subjektu A/B se stanoví na základě písemné žádosti podané nejpozději dne 11. května 2001 na základě průměru primárních dovozů banánů ze třetích zemí a/nebo [nebo] netradičních banánů AKT během let 1994, 1995 a 1996, jež se berou v úvahu pro rok 1998 pro správu celní kvóty na dovoz banánů pocházejících ze třetích zemí a na množství netradičních banánů AKT v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení [...] č. 404/93 použitelným v roce 1998 na kategorii hospodářských subjektů uvedenou v odst. 1 [písm.] a) téhož článku.

2) Referenční množství každého tradičního hospodářského subjektu C se stanoví na základě písemné žádosti podané nejpozději do dne 11. května 2001 na základě průměru primárního dovozu tradičních banánů AKT během let 1994, 1995 a 1996, jež se berou v úvahu pro rok 1998 jako tradiční množství banánů AKT.

3) Pro hospodářské subjekty vzniklé sloučením tradičních hospodářských subjektů, z nichž má každý práva vyplývající z tohoto nařízení, platí stejná práva jako pro hospodářské subjekty, z nichž sloučené hospodářské subjekty vznikly.

Článek 5

1) Členské státy sdělí Komisi nejpozději do 15. května 2001 celkové referenční množství uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2.

2) Na základě informace získané podle odstavce 1 a podle množství, které je k dispozici podle celních kvót A/B a C, stanoví Komise v případě potřeby vyrovnávací koeficient, který se má použít na referenční množství každého hospodářského subjektu.

3) Pokud se použije odstavec 2, oznámí příslušné úřady každému hospodářskému subjektu jeho referenční množství uzpůsobené podle vyrovnávacího koeficientu nejpozději do dne 7. června 2001.

[...]“

17 Články 6 až 12 nařízení č. 896/2001 se týkají netradičních hospodářských subjektů.

18 Pravidla pro vydávání dovozních licencí jsou upřesněna v člancích 13 až 21 tohoto nařízení.

19 Na základě čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení jsou „přidaná množství k celním kvótám A a B podle čl. 18 odst. 1 „[p]ísm.] a) a b) nařízení [...] č. 404/93“ a „[ž]ádosti v rámci těchto dvou kvót A a B se posuzují společně.“ Článek 13 odst. 2 stejného nařízení uvádí, že tradiční hospodářské subjekty A/B mohou podávat žádosti o licence pouze v rámci celní kvóty A/B a tradiční hospodářské subjekty C pouze v rámci celní kvóty C. Rovněž stanoví, že tyto rozlišné tradiční hospodářské subjekty „mohou podat žádosti o licence na základě jiné celní kvóty, pokud jsou registrovány jako netradiční hospodářské subjekty pro tuto kvótu“.

20 Podle čl. 15 odst. 1 nařízení č. 896/2001:

„Pro každé čtvrtletí se žádosti o dovozní licenci podávají u příslušných úřadů členských států vyjmenovaných v příloze tohoto nařízení během prvních sedmi dní měsíce předcházejícího čtvrtletí, pro které jsou licence vydávány.

Tradiční hospodářský subjekt podává žádosti o dovozní licence u příslušných úřadů členského státu, který stanovil referenční množství, a netradiční hospodářský subjekt je podává v členském státě, v němž je registrován“.

21 V souladu s článkem 16 nařízení č. 896/2001 „[p]říslušné úřady sdělí Komisi množství kryté žádostmi o licence do dvou pracovních dní po skončení lhůty pro podávání žádostí,“ přičemž pro každou celní kvótu A/B a C rozliší množství požadovaná jednak tradičními hospodářskými subjekty A/B a C a jednak netradičními hospodářskými subjekty.

- 22 Článek 22, jediný článek hlavy III nařízení č. 896/2001, upravuje dovoz banánů mimo celní kvóty.
- 23 Hlava V nařízení č. 896/2001, obsahující články 28 až 30, stanoví některá „přechodná ustanovení“.
- 24 Na základě čl. 28 odst. 1 tohoto nařízení je pro druhé pololetí roku 2001 pro celní kvóty A/B stanoveno disponibilní množství 1 137 159 tun. Článek 28 odst. 2 téhož nařízení stanoví, že pro stejné období se „referenční množství každého tradičního hospodářského subjektu, stanovené v souladu s článkem 4 a po použití čl. 5 odst. 2 násobí koeficientem 0,4454 v případě tradičních hospodářských subjektů A/B a koeficientem 0,5992 v případě tradičních hospodářských subjektů C.“
- 25 Třetí a čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 896/2001 zní následovně:

„(3) Článek 19 nařízení [...] č. 404/93 stanoví, že celní kvóty lze spravovat způsobem přihlížejícím k tradičním obchodním tokům (tzv. způsob ‚tradičních dovozců/nových žadatelů‘) a/nebo [nebo] jinými způsoby. Aby bylo možné zavést nová opatření od druhého pololetí roku 2001, bylo by účelné zajistit přístup k celním kvótám tradičním hospodářským subjektům, které na vlastní náklady převzaly nákup čerstvých produktů od producentů ze třetích zemí, nebo vlastní produkci, jakož i její odeslání a vyskladnění na celním území Společenství během referenčního období. Pro účely tohoto nařízení se tyto činnosti nazývají ‚primární dovozy‘.

(4) Měla by být přijata jednotná definice tradičních hospodářských subjektů pro všechny celní kvóty a mělo by se určit jejich referenční množství v souladu se stejnými pravidly, avšak rozdílným způsobem podle toho, zda tyto hospodářské subjekty zásobovaly trh Společenství banány pocházejícími ze třetích zemí mimo AKT nebo netradičními dovozy ze států AKT nebo i tradičními banány AKT po referenční dobu ve smyslu definic článku 16 nařízení [...] č. 404/93, které se používaly před změnou provedenou nařízením [...] č. 216/2001.“

26 Pokud jde o pátý bod odůvodnění nařízení č. 896/2001, odůvodňuje výběr let 1994, 1995 a 1996 jako „referenčního období“ následovně:

„Za referenční období pro definici kategorií hospodářských subjektů a určení referenčního množství tradičních hospodářských subjektů by se mělo vzít tříleté období od roku 1994 do roku 1996. Tříleté období od roku 1994 do roku 1996 je poslední tříleté období, za které má Komise k dispozici dostatečně zkontrolované údaje o primárních dovozech. Použitím tohoto období je také možné řešit spor, který již před několika lety vznikl s některými obchodními partnery Společenství. Na základě údajů, které jsou k dispozici a jsou stanovené pro správu kvót otevřených v roce 1998, není nutné, aby se tradiční hospodářské subjekty registrovaly.“

27 V návaznosti na sdělení celkového referenčního množství vyplývajícího ze žádostí tradičních hospodářských subjektů podaných v souladu s ustanovením článku 4 nařízení č. 896/2001 Komisi příslušnými vnitrostátními orgány členských států, Komise přijala nařízení (ES) č. 1121/2001 ze dne 7. června 2001, kterým se stanoví vyrovnávací koeficienty, jež se použijí na referenční množství tradičních hospodářských subjektů v rámci celních kvót pro dovoz banánů (Úř. věst. L 153, s. 12; Zvl. vyd. 03/32, s. 370). Vzhledem k tomu, že celkové referenční množství činilo 1 964 154 tun pro všechny tradiční hospodářské subjekty A/B (viz druhý bod

odůvodnění nařízení č. 1121/2001), Komise stanovila v souladu s ustanovením čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1121/2001 pro každý tradiční hospodářský subjekt A/B vyrovnávací koeficient upravený čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 896/2001 na „1,07883“. Co se týče tradičních hospodářských subjektů C, pro každého z nich stanovila vyrovnávací koeficient na „0,97286“.

- 28 Článek 1 odst. 2 nařízení č. 1121/2001 stanoví, že „[p]ro druhou polovinu roku 2001 se referenční množství stanovené pro každý tradiční hospodářský subjekt podle článku 4 nařízení [...] č. 896/2001 upraví s použitím odstavce 1 koeficientem stanoveným v čl. 28 odst. 2 [tétož nařízení]“.

Skutečnosti předcházející sporu

- 29 Dne 4. října 2000 předala Komise Radě sdělení o uplatnění pravidla „kdo dříve přijde, ten je dříve obslužen“ na režim banánů ve Společenství a důsledcích jednotného celního systému [KOM(2000), 621 konečné], ve kterém doporučila přijetí otevřeného systému udělování licencí na dovoz banánů z třetích zemí. Tento návrh, jenž Rada přezkoumala dne 9. října 2000, byl zprvu posouzen tak, že by mohl představovat „základ pro pravidla řešení sporů týkající se banánů, jenž může a musí [...] najít rychlé řešení“. Rada vyzvala „příslušné orgány“ k „přezkoumání technických stránek tohoto sdělení s ohledem zejména na obavy vyjádřené některými delegacemi“ a vyzvala Parlament, aby se k návrhu Komise vyjádřil (tisková zpráva 12012/00 týkající se 2 294. zasedání Rady, s. 12 a 13).

30 Zatímco technické stránky tohoto sdělení byly přezkoumány jak příslušnými dotčenými vnitrostátními orgány, tak i členy řídicího výboru pro banány, Komise zahájila jednání se zástupcem Spojených států amerických pro obchod za účelem urovnání sporu přetrvávajícího mezi touto zemí a Evropským společenstvím ve věci SOT banánů.

31 Dne 7. února 2001, krátce po přijetí nařízení č. 216/2001 Radou, předala Komise Parlamentu sdělení nazvané „Zvláštní rámec pomoci tradičním dodavatelům banánů AKT (nařízení Rady (ES) č. 856/1999) – Dvouroční zpráva Komise 2000“ [KOM (2001) 67 konečné]. V hlavě „Změna režimu Společenství v návaznosti na rozhodnutí SOT“ Komise v jejím bodě 4 uvádí:

„Po důkladných diskusích s dotčenými osobami předložila Komise v listopadu 1999 Radě návrh na změnu nařízení č. 404/93. Tento návrh obsahoval zavedení přechodného systému celních kvót (v počtu 3) před zavedením, nejpozději v roce 2006, jednotného celního systému. Během diskuse s třetími osobami se jasně ukázalo, že upřednostňovaným řešením je systém správy celních kvót, ve kterém je rozdělení licencí prováděno na základě tradičních obchodních toků a v rámci historických referencí.

Po měsících intenzivních diskusí se ukázalo, že bude složité dosáhnout zavedení systému celních kvót, v rámci kterého by docházelo k udělování licencí buď na základě historických výsledků, anebo prostřednictvím nabídkového řízení, a že diskuse ohledně historických referenčních období se dostaly do slepé uličky. Komise proto ve svém červencovém sdělení Radě navrhla, že ukončuje svůj přezkum metody správy kvót podle pravidla „kdo dříve přijde, ten je dříve obslužen“. Po schválení Radou předložila Komise v říjnu 2000 v návaznosti na své posouzení metody „kdo

dříve přijde, ten je dříve obsloužen“ Radě nové sdělení, v němž sdělila, že považuje tuto metodu za životaschopnou.

[...]

Toto sdělení bylo přezkoumáno v rámci Rady pro všeobecné záležitosti dne 9. října 2000 v Lucemburku. Rada měla přijmout oficiální stanovisko poté, co Parlament vydá svoje stanovisko. Během zasedání v Bruselu ve dnech 9. až 12. října paritní parlamentní shromáždění přijalo rezoluci o reformě režimu Evropské unie v odvětví banánů.“ (*neoficiální překlad*)

32 Dne 11. dubna 2001 Komise a Spojené státy americké uzavřely „memorandum o porozumění ohledně banánů“ (dále jen „memorandum o porozumění USA–EU“).

33 Memorandum o porozumění USA–EU stanoví, že Společenství zavede nejpozději dne 1. ledna 2006 „jednotný celní režim“ pro dovoz banánů. Uvádí, že „během přechodného období“ bude Společenství uplatňovat režim dovozu založený na „předcházejících licencích“ a stanoví v tomto ohledu dvě přechodné fáze.

34 Během první fáze, v platnosti od 1. července 2001, má Společenství povinnost stanovit zajištěnou celní kvótu o objemu 2 200 000 tun („kvóta A“) a autonomní celní kvótu o objemu 353 000 tun („kvóta B“). Tyto celní kvóty jsou spravovány jako jediná kvóta, tudíž celkový objem kvóty je 2 553 000 tun. Banány dovezené v rámci kvóty A a B podléhají cla, jež nesmí přesáhnout 75 eur za tunu. Společenství musí rovněž stanovit zajištěnou celní kvótu C o objemu 850 000 tun. Celní kvóta A/B je otevřená do výše 83 % pro tradiční hospodářské subjekty podle „konečného

průměrného ročního referenčního objemu („referenční objem“) pro [období] 1994–1996 každého „tradičního“ hospodářského subjektu kvalifikovaného pro kvóty „A/B“. Kvalifikované „tradiční“ hospodářské subjekty jsou „definovány podle licencí udělených v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení č. 404/93 a čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1442/93 pro „kategorii A, funkce a)“. Mimoto „dovozci [ne]musí prokázat nové důkazní materiály.“ Zbylých 17 % celní kvóty A/B musí být přiděleno nové kategorii hospodářských subjektů definovaných jako „netradiční“. Toto memorandum o porozumění zakazuje použití licencí kvóty C pro dovoz banánů v kvótě A/B a naopak.

35 Během druhé fáze, použitelné od roku 2002, je stanoveno udržovat v platnosti zejména předpisy první přechodné fáze, nicméně část „B“ kumulované kvóty „A/B“ bude zvýšena o 100 000 tun, a tedy celková disponibilní roční kvóta na 2 653 000 tun.

36 Dne 30. dubna 2001 Komise a Ekvádorská republika uzavřely memorandum o porozumění, ve znění v podstatě shodném s memorandumem o porozumění USA–EU, za účelem ukončení sporu mezi Komisí a touto zemí v odvětví banánů.

Skutkové okolnosti a řízení

37 Comafrica SpA a Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (dále jen „žalobkyně“) jsou společnostmi se sídlem v Itálii, respektive v Německu. Jsou součástí skupiny společností Dole, kterou vede Dole Food Company Corp., společnost se sídlem

v Kalifornii (Spojené státy). Tato skupina provozuje svou činnost na světové úrovni v oblasti výroby, zpracování, distribuce a uvádění na trh zejména čerstvého ovoce a zeleniny, včetně banánů.

38 Žalobkyně jsou v souladu s ustanoveními článku 3 nařízení č. 896/2001 zaregistrované jako tradiční hospodářské subjekty A/B v Itálii a v Německu.

39 Dne 6. června 2001 Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (spolkový úřad pro zemědělství a výživu), příslušný vnitrostátní orgán Spolkové republiky Německo, informoval žalobkyni Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (dále jen „Dole“) o její části celní kvóty A/B poskytnuté tradičním hospodářským subjektům pro druhé pololetí roku 2001, určené v souladu s nařízeními č. 896/2001 a č. 1121/2001 (dále jen „napadená nařízení“).

40 Dne 8. června 2001 Ministero del commercio noc l'estero (ministerstvo zahraničního obchodu), příslušný vnitrostátní orgán Italské republiky, informovalo Comafrika SpA (dále jen „Comafrika“) o její části výše uvedené celní kvóty A/B pro druhé pololetí roku 2001 určené v souladu s napadenými nařízeními.

41 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 19. června 2001 podaly žalobkyně tuto žalobu.

42 Samostatným podáním došlým soudní kanceláři dne 21. června 2001 podaly návrh na předběžná opatření směřující k odkladu provádění napadených nařízení v rozsahu, v němž se jich týkají, a podpůrně odkladu provádění *erga omnes*.

- 43 Usnesením ze dne 12. září 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise (T-139/01 R, Recueil, s. II-2415) předseda Soudu tento návrh zamítl a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 44 Podáním došlým soudní kanceláři dne 5. října 2001 Španělské království podalo návrh na vstoupení do projednávané věci jako vedlejší účastník na podporu návrhů Komise. Komise a žalobkyně předložily svá vyjádření k tomuto návrhu 18. a 22. října 2001.
- 45 Podáním došlým soudní kanceláři dne 25. října 2001 Simba Spa (dále jen „Simba“) podala návrh na vstoupení do projednávané věci jako vedlejší účastník na podporu návrhů žalobkyň. Žalobkyně a Komise předložily svá vyjádření k tomuto návrhu 9. a 23. listopadu 2001.
- 46 Dopisem došlým soudní kanceláři dne 22. října 2001 žalobkyně požádaly o důvěrné zacházení s některými částmi své žaloby ve vztahu k Španělskému království. Dopisem došlým soudní kanceláři dne 9. listopadu 2001 podaly stejnou žádost ve vztahu ke společnosti Simba.
- 47 Usnesením pátého senátu ze dne 27. února 2002, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise (T-139/01, Recueil, s. II-799) Soud povolil Španělskému království vstoupit do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů Komise. Rovněž povolil společnosti Simba vstoupit do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů žalobkyň. Vzhledem k tomu, že návrh na vstoupení do řízení jako vedlejší účastník společnosti Simba byl podán až po uplynutí lhůty uvedené v čl. 116 odst. 6 jednacího řádu, byla posledně uvedená oprávněna předložit pouze své vyjádření v průběhu ústní části řízení na základě zprávy k jednání, která jí byla předána. Soud konečně vyhověl žádosti o důvěrné zacházení ve vztahu k Španělskému království.

- 48 Španělské království předložilo své vyjádření vedlejšího účastníka dne 21. března 2002, ohledně kterého žalobkyně a Komise předložily svá vyjádření dne 5. června 2002.
- 49 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (pátý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a z titulu organizačních procesních opatření vyzval hlavní účastníky řízení, aby písemně odpověděli na některé otázky, což posledně uvedení ve stanovených lhůtách učinili.
- 50 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 18. listopadu 2003.

Návrhy účastníků řízení

51 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil napadená nařízení v rozsahu, v němž se jich týkají, nebo, podpůrně, zrušil tyto nařízení *erga omnes*;
- uložil Komisi náhradu škody vzniklé v důsledku přijetí napadených nařízení;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

52 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl návrhy na zrušení jako nepřijatelné a, podpůrně, jako neopodstatněné;

— zamítl návrhy na náhradu škody jako neopodstatněné;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

53 Španělské království navrhuje, aby Soud:

— zamítl návrhy na zrušení jako nepřijatelné a, podpůrně, jako neopodstatněné;

— zamítl návrhy na náhradu škody jako neopodstatněné;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

54 Simba navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadená nařízení;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti návrhů na zrušení

Argumenty účastníků řízení

K nařízení č. 896/2001

55 Žalobkyně zaprvé uplatňují, že jsou osobně dotčeny nařízením č. 896/2001.

56 Předně předkládají, že na toto nařízení je třeba nahlížet jako na soubor individuálních rozhodnutí.

57 V tomto ohledu podotýkají, že skupina hospodářských subjektů definovaná v čl. 4 dost. 1 nařízení č. 896/2001, jejímiž jsou členy, představuje „pevný a uzavřený okruh“. Toto ustanovení se totiž týká pouze tradičních hospodářských subjektů, které disponují referenčním množstvím kategorie A, funkce a), pro období let 1994–1996, „jež se berou v úvahu pro rok 1998“.

- 58 Žalobkyně předkládají, že Komise, když přijala nařízení č. 896/2001, znala totožnost a celkový počet hospodářských subjektů náležejících do této skupiny i jejich individuální referenční množství pro roky 1994 až 1996, jelikož posledně uvedení se nechali zaregistrovat v roce 1998. Podle nich Komise tedy věděla, „které hospodářské subjekty mají právo na dovozní licence a množství, které jim je přiděleno“. Tvrdí, že toto nařízení mělo za účel přímo stanovit konečné referenční množství každého z těchto hospodářských subjektů, jelikož ve svém čl. 4 odst. 1 předepisuje, že toto odpovídá referenčnímu množství založenému na primárních dovozech uskutečněných během let 1994 až 1996 a jež se berou v úvahu pro rok 1998, a že ani Komise, ani příslušné orgány členských států nejsou oprávněny tyto údaje měnit nebo opravovat. Dovolávajíc se stejných skutečností, žalobkyně tvrdí, že hospodářské subjekty od přijetí nařízení č. 896/2001 znaly konečné referenční množství, které je jim přiděleno.
- 59 Podle žalobkyň skutečnost, že vyrovnávací koeficient může být později použit, nemůže být relevantní, když „tento vůbec neovlivňuje základ, [podle kterého] je stanoveno každé individuální referenční množství v roce 1998“. Komise se nemůže dovolávat skutečnosti, že nemohla dopředu předvídat, které hospodářské subjekty podají písemnou žádost. V tomto ohledu zaměňuje individuální povahu práv udělených nařízením č. 896/2001 s volbou nabídnutou jejich nositeli je využít, nebo ne.
- 60 Žalobkyně mají konečně za to, že Komise nemůže vyvozovat argument z rozsudku Soudního dvora ze dne 21. ledna 1999, Francie v. Comafrica a další (C-73/97 P, Recueil, s. I-185), neboť věc, ve které byl vydán tento rozsudek, nezpochybňovala prováděcí nařízení Komise, jako je nařízení č. 896/2001, nýbrž nařízení zakotvující jednotný koeficient snížení pro rok 1994. Dodávají, že v rozporu se situací v téže věci, nařízení č. 896/2001 nijak neumožňuje Komisi nebo příslušným vnitrostátním orgánům později změnit individuální referenční množství hospodářských subjektů.

61 Žalobkyně zadruhé tvrdí, že nařízení č. 896/2001 obsahuje zvláštní ustanovení jasně prokazující, že nebylo vypracováno abstraktním způsobem a že výslovně zohlednilo „každý tradiční hospodářský subjekt, který je výslovně identifikován“.

62 Žalobkyně zatřetí vysvětluje, že jsou dvěma ze „čtyř vybraných [amerických] hospodářských subjektů“ zmíněných v dokumentu předloženém Komisí v rámci jednání, jež vedlo k uzavření memoranda o porozumění USA–EU, a který je obsažen v příloze 7 k žalobě, přičemž se jedná o dokument, který „stanoví celková referenční množství čtyř hospodářských subjektů v nařízení“. Tvrdí, že toto memorandum o porozumění bylo „provedeno do práva Společenství“ nařízením č. 896/2001 a že tyto dva texty měly za účel zajistit, aby „čtyři vybrané americké hospodářské subjekty“ mohly pokračovat v zásobování Společenství banány až do určitého množství, a k tomu jim zajistit poskytnutí určitého počtu dovozních licencí. Zástupce Spojených států amerických pro obchod vyjednal pravidla řešení sporů týkajících se SOT banánů za účelem „ochrany“ těchto čtyř hospodářských subjektů. Žalobkyně trvá na skutečnosti, že memorandum o porozumění USA–EU představuje řešení vyjednané mezi Spojenými státy americkými a Společenstvím.

63 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že se odlišují od jakékoli jiné osoby, která může být dotčena nařízením č. 896/2001. Na podporu tohoto tvrzení předkládají, že:

- jsou tradičními hospodářskými subjekty, a ne netradičními hospodářskými subjekty;

- patří do „malé skupiny“ tradičních hospodářských subjektů, které disponovaly v roce 1998 referenčními množstvými kategorie A, funkce a), v protikladu k hospodářským subjektům, které měly v roce 1998 referenční množství kategorie A, funkcí b) nebo c);

— nařízení č. 896/2001 je výslovně koncipováno tak, že ze své působnosti vylučuje hospodářské subjekty, které měly referenční množství kategorie A, funkcí b) a c) v roce 1998, a tak že „omezuje počet přijímajících hospodářských subjektů v malé skupině hospodářských subjektů vyplývajících z kategorie A, funkce a)“.

64 Zadruhé žalobkyně mají za to, že jsou bezprostředně dotčeny nařízením č. 896/2001, jelikož určení jejich práv nevyžaduje žádný zprostředkující akt jakéhokoli orgánu.

65 V tomto ohledu poznamenávají, že existuje zásadní rozdíl mezi tímto nařízením a nařízením dotčenými ve věcech, ve kterých byl vydán výše uvedený rozsudek Francie v. Comafrica a další a rozsudek Soudu ze dne 12. července 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise (T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Recueil, s. II-1975), jelikož posledně jmenovaná nařízení obsahovala všechna ustanovení umožňující přezkoumat, zda žádosti o referenční množství podané hospodářskými subjekty neobsahovaly chyby, případně je opravit. Upřesňují, že tyto opravy mohly být provedeny v jakémkoli stadiu řízení až do stanovení vyrovnávacího koeficientu a že v okamžiku zveřejnění těchto nařízení žadatelé o dovozní licence proto neměli jistotu, že požadovaná referenční množství nebudou později změněna. Naopak podle žalobkyň v okamžiku, kdy bylo nařízení č. 896/2001 přijato nebo zveřejněno, všichni žadatelé věděli, jaké bylo referenční množství, na které měli nárok, aniž by jej Komise anebo příslušné vnitrostátní orgány mohly změnit, „i kdyby měly podezření, věděly anebo musely vědět, že tyto údaje byly nepřesné“.

66 Žalobkyně dodávají, že se projednávaná věc rovněž odlišuje od věci, ve které byl vydán rozsudek Soudního dvora ze dne 6. listopadu 1990, Weddel v. Komise (C-354/87, Recueil, s. I-3847). Vysvětlují, že v posledně uvedené věci bylo konečné referenční množství stanoveno členskými státy, kdežto v projednávaném případě je

referenční množství již stanoveno samotným nařízením č. 896/2001, pouze musí být uplatněn vyrovnávací koeficient v případě, kdyby součet referenčních množství, jež jsou předmětem žádosti, překročil celkovou disponibilní kvótu.

67 Komise a Španělské království zaprvé zpochybňují, že žalobkyně jsou osobně dotčeny nařízením č. 896/2001.

68 Zdůrazňují zaprvé, že toto nařízení je normativním aktem s obecnou působností a že není možné na něj nahlížet jako na soubor individuálních rozhodnutí. Předepisuje totiž obecná pravidla použitelná na všechny hospodářské subjekty, jež chtějí získat referenční množství pro dovoz banánů v roce 2001. Mimoto se uplatňuje na objektivně určené situace a způsobuje právní následky vůči kategoriím osob určených abstraktním způsobem.

69 Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyň, že se nařízení č. 896/2001 uplatňuje na „pevný a uzavřený okruh“ hospodářských subjektů, jejichž totožnost a vlastnosti znala. Připomíná, že podle ustálené judikatury obecná působnost, a tedy normativní povaha aktu nejsou zpochybněny možností s větší či menší přesností určit počet nebo dokonce totožnost subjektů práv, na které se v určitý okamžik uplatňuje, pokud není sporné, že se uplatňuje na základě objektivní právní nebo faktické situace, definované aktem ve vztahu k účelu posledně uvedeného (viz výše uvedený rozsudek Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, bod 100). Nařízení č. 896/2001 se přitom uplatňuje na žalobkyně, jakož i na všechny tradiční hospodářské subjekty „z důvodu, že žádaly o referenční množství a s cílem zajistit nepřekročení celní kvóty“.

- 70 Komise dodává, že když přijala nařízení č. 896/2001, neznala a ani nemohla znát s přesností kategorii hospodářských subjektů, které žádají o referenční množství pro režim 2001. Podotýká v tomto ohledu, že některé hospodářské subjekty, které požádaly o referenční množství pro rok 1998, ukončily mezitím svou činnost anebo sfúzovaly s dalšími hospodářskými subjekty, a že neměla žádnou možnost znát totožnost jejich nástupců. Některé hospodářské subjekty se mohly rovněž zaregistrovat spíše jako netradiční než tradiční hospodářské subjekty pro celní kvótu A/B. Komise rovněž uvádí, že důsledkem článku 4 nařízení č. 896/2001 není automatické přidělení referenčního množství každému tradičnímu hospodářskému subjektu, který získal referenční množství pro rok 1998, jelikož hospodářské subjekty musí za tímto účelem předložit písemnou žádost nejpozději do 11. května 2001. Komise tvrdí, že nemohla předvídat účinek, který bude nařízením č. 896/2001 mít na rozličné hospodářské subjekty, poněvadž referenční množství k přidělení každému z nich záleželo na celkové úrovni žádostí. Poznává tak, že celkové referenční množství, jež bylo předmětem žádostí tradičních hospodářských subjektů A/B, činilo 1 964 000 tun, a že pokud by všechny tradiční hospodářské subjekty A/B oprávněně předložily takovou žádost, dosáhla by tato celková hodnota 1 971 000 tun.
- 71 Zadruhé Komise uplatňuje, že žalobkyně neupřesňují konkrétní ustanovení nařízení č. 896/2001, která jasně prokazují, že nebylo vypracováno abstraktním způsobem. V každém případě toto nařízení neobsahuje žádné ustanovení výslovně nebo konkludentně identifikující žalobkyně, ani žádný jiný konkrétní hospodářský subjekt, nebo které by mohlo naznačovat, že je s nimi zacházeno jinak než s ostatními tradičními hospodářskými subjekty.
- 72 Zatřetí Komise zpochybňuje, že memorandum o porozumění USA-EU bylo sjednáno za výslovným účelem „chránit čtyři vybrané [americké] hospodářské subjekty“, mezi nimi i žalobkyně. Připouští, že režim 2001 byl přijat z části proto, aby odrážel „dohodnutý text“ se Spojenými státy americkými, ale zdůrazňuje, že je zřejmé, že zamýšlela především provést ustanovení nařízení č. 404/93, a v konečném důsledku článku 33 ES. Předkládá, že není schopna potvrdit, zda zástupce Spojených států amerických pro obchod sjednal pravidla řešení sporů týkajících se SOT banánů za účelem získání určitého výsledku ve prospěch žalobkyň. V každém případě, pozice přijatá třetími zeměmi v rámci jednání není rozhodná pro otázku, zda-li je žalobce osobně dotčen nařízením. Mimoto zdůrazňuje, že jednání mezi Společen-

stvím a Spojenými státy americkými byla „politickými jednáními v rámci mezinárodního práva veřejného“ a že žalobkyně se ho žádným způsobem neúčastnily.

- 73 Začtvrté Komise a Španělské království tvrdí, že žalobkyně neprokázaly jinými skutečnostmi, že jsou zasaženy nařízením č. 896/2001 z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám.
- 74 Zapáté Komise poznamenává, že se v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, se vůbec neopírá o výše uvedený rozsudek Francie v. Comafrica a další za účelem odůvodnění svého tvrzení, že posledně jmenované nejsou osobně dotčeny nařízením č. 896/2001.
- 75 Zadruhé Komise předkládá, že žalobkyně nejsou bezprostředně dotčeny nařízením č. 896/2001, jelikož jejich právní situace, co se referenčního množství týče, může být definována až po předložení a projednávání všech žádostí o stanovení referenčního množství na základě čl. 4 odst. 1 nařízení č. 896/2001 a stanovení vyrovnávacího koeficientu.

K nařízení č. 1121/2001

- 76 Žalobkyně předkládají, že jsou bezprostředně a osobně dotčeny nařízením č. 1121/2001. Mají za to, že splňují kritéria přípustnosti definované Soudním dvorem v jeho výše uvedených rozsudcích Weddel v. Komise a Francie v. Comafrica a další.

77 V tomto ohledu vysvětlují, že:

- vyrovnávací koeficient uvedený v tomto nařízení se určuje na základě dvou skutečností, tedy jednak celkového referenčního množství a jednak disponibilní celkové kvóty;

- celkové referenční množství vyplývá ze součtu individuálních referenčních množství každého tradičního hospodářského subjektu;

- Komise znala před stanovením vyrovnávacího koeficientu tato individuální referenční množství;

- zveřejnění vyrovnávacího koeficientu bezprostředně umožnilo každému hospodářskému subjektu znát své konečné referenční množství a rozsah svých nároků na dovozní licence, jelikož jednak věděl před stanovením tohoto koeficientu své referenční množství vzaté v úvahu pro rok 1998 a jednak toto množství nemohlo být žádným způsobem změněno.

78 Znovu potvrzují, že na rozdíl od režimu 1993 a režimu 1999 nestanoví režim 2001 žádný systém ověření a opravy sdělených údajů. Dodávají, že „vyrovnávací koeficient byl použitelný pouze na ty hospodářské subjekty, které podaly žádost o dovozní licence na základě svých referenčních množství“. Podle nich se jedná o „zcela uzavřenou třídu“ a „k použití jakéhokoli takového koeficientu docházelo vůči známým hospodářským subjektům a známým referenčním množstvím“.

- 79 Komise a Španělské království se domnívají, že žaloba na neplatnost v rozsahu, v němž je namířena proti nařízení č. 1121/2001, musí být prohlášena za nepřípustnou s přihlédnutím k výše uvedenému rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise.
- 80 Komise připouští, že režimy 1993 a 1999, zpochybňované ve věcech, ve kterých byly vydány tyto rozsudky, jsou odlišné ve vztahu k režimu 2001. Má nicméně za to, že uvažování, jež vedlo soudce Společenství k prohlášení nepřípustnosti žalob ve zmiňovaných rozsudcích, platí rovněž v projednávaném případě. Podotýká v tomto ohledu, že „jak postup při stanovení koeficientu, tak jeho účinky na hospodářské subjekty jsou v podstatě stejné v režimu 2001 jako v předcházejících režimech“. Upřesňuje, že v každém z těchto režimů je stanoven koeficient snížení/přizpůsobení tak, že se celková disponibilní kvóta vydělí celkovou hodnotou referenčních množství uvedených v platných žádostech a tento koeficient je používán příslušnými orgány členských států na referenční množství každého hospodářského subjektu vypočtené těmito orgány. Posledně jmenované pak sdělí každému hospodářskému subjektu referenční množství stanovené na základě tohoto výpočtu.
- 81 Komise uplatňuje, odkazujíc na bod 106 výše uvedeného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, že cílem a právním účinkem přijetí vyrovnávacího koeficientu nebylo rozhodnout o projednání individuálních žádostí hospodářských subjektů podaných u příslušných vnitrostátních orgánů, nýbrž vyvodit následky z objektivní faktické situace spočívající v existenci celkového nadměrného referenčního množství Společenství ve srovnání s objemem celní kvóty. Uvádí, že pokud Soudní dvůr ve svém výše uvedeném rozsudku Weddel v. Komise připustil, že sporné nařízení obsahovalo soubor individuálních rozhodnutí, bylo to z důvodu, že na rozdíl od projednávaného případu Komise tím, že přijala toto nařízení, ve skutečnosti rozhodla o projednání individuálních žádostí hospodářských subjektů.
- 82 Komise dodává, že ve svém usnesení ze dne 28. června 2001, Eridania a další v. Rada (C-351/99 P, Recueil, s. I-5007, body 53 až 55) Soudní dvůr potvrdil, že výše uvedený rozsudek Weddel v. Komise uvádí pouze některé konkrétní situace, v nichž byla

poskytnuta individuální práva. Přidělení referenčních množství žalobkyním v projednávaném případě jim přitom podle Komise nepřiznalo žádný nárok na dovoz banánů, nýbrž pouze mělo za účel omezit objem banánů, který mohou dovážet v rámci celních kvót. Připomíná, že přepočtení referenčního množství upraveného v dovozních licencích a možnost jejich využití vyžadují podání žádosti o dovozní licenci.

83 Kromě toho Komise podotýká, že když stanovila dotčený vyrovnávací koeficient, neměla k dispozici informace o individuálních referenčních množstvích skutečně požadovaných rozlišnými hospodářskými subjekty v roce 2001, jelikož členské státy jí byly povinny sdělit pouze celkové množství. Předkládá, že nemohla proto přesně vědět, jaký bude mít stanovení vyrovnávacího koeficientu účinek na situaci rozlišných hospodářských subjektů.

84 Nakonec Komise předkládá, že pokud by se jevílo, že údaje, na nichž jsou založena referenční množství pro rok 2001, obsahují chyby navzdory skutečnosti, že již byly předmětem důkladné kontroly v minulosti, byla ona sama nebo členské státy povinny v nich provést nezbytné opravy. Proto dospěla k názoru, že „i když je u ‚dočasného‘ referenčního množství hospodářského subjektu menší riziko významných změn než během předešlých let, platí, že pouhé použití vyrovnávacího koeficientu na požadované referenční množství neumožňuje hospodářskému subjektu vypočítat s jistotou své konečné referenční množství pro rok 2001“.

Závěry Soudu

85 Podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES může každá fyzická nebo právnická osoba za stejných podmínek podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

K povaze napadených nařízení

86 Žalobkyně zpochybňují, že napadená nařízení jsou nařízenými, a uplatňují, že je třeba na ně nahlížet jako na soubor individuálních rozhodnutí.

87 V tomto ohledu je namístě připomenout, že podle ustálené judikatury musí být kritérium rozlišení mezi nařízením a rozhodnutím hledáno v obecné působnosti dotyčného aktu (usnesení Soudního dvora ze dne 23. listopadu 1995, *Asocarne v. Rada*, C-10/95 P, Recueil, s. I-4149, bod 28, a ze dne 24. dubna 1996, *CNPAAP v. Rada*, C-87/95 P, Recueil, s. I-2003, bod 33). Akt má obecnou působnost, pokud se uplatňuje na objektivně určené situace a způsobuje-li právní následky vůči kategoriím osob pojímaným obecným a abstraktním způsobem (viz rozsudek Soudu ze dne 10. července 1996, *Weber v. Komise*, T-482/93, Recueil, s. II-609, bod 55 a uvedená judikatura).

88 V projednávaném případě, pokud jde zaprvé o nařízení č. 896/2001, nemůže být zpochybňováno, že je normativním aktem s obecnou působností (usnesení Soudu ze dne 25. září 2002, *Di Lenardo v. Komise*, T-178/01, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 47, a *Dilexport v. Komise*, T-179/01, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 47). Pravidla, která obsahuje, jsou totiž vyjádřena obecným způsobem, uplatňují se na objektivně určené situace a způsobují právní následky vůči kategoriím osob pojímaným obecným a abstraktním způsobem.

89 Je třeba tak připomenout, že podle jeho článku 1 je účelem tohoto nařízení „stanovení prováděcích pravidel dovozu banánů jednak v rámci celních kvót stanovených v čl. 18 odst. 1 nařízení [č. 404/93, ve znění nařízení č. 216/2001], jednak mimo rámec těchto kvót“. Bylo přijato Komisí na základě článku 20 nařízení č. 404/93, ve znění nařízení č. 216/2001, článku, jenž uděluje Komisi pravomoc

přijmout prováděcí pravidla k hlavě IV téhož nařízení, a zejména pravidla pro správu celních kvót uvedených v článku 18.

- 90 Nařízení č. 896/2001 ve svém článku 2 otevírá celní kvóty do výše 83 % pro tradiční hospodářské subjekty a do výše 17 % pro netradiční hospodářské subjekty. Tyto dvě kategorie hospodářských subjektů jsou definovány na základě čistě objektivních kritérií vymezených v článku 3, respektive článku 6 tohoto nařízení, které nepodléhají žádnému posouzení spojenému s konkrétním postavením každého hospodářského subjektu (viz v tomto smyslu výše uvedené usnesení Di Lenardo v. Komise, bod 46, a výše uvedené usnesení Dilexport v. Komise, bod 46). To samé platí, co se týče definice pojmů „tradičního hospodářského subjektu A/B“ a „tradičního hospodářského subjektu C“, obsažené v článku 3 nařízení č. 896/2001, která zohledňuje uskutečnění primárního dovozu minimálního množství banánů z třetích zemí nebo netradičních banánů AKT v prvním případě, nebo tradičních banánů AKT v druhém případě, a to podle definic uvedených v článku 16 nařízení č. 404/93, ve znění nařízení č. 1637/98.
- 91 Nařízení č. 896/2001 definuje pravidla přístupu těchto rozlišných kategorií hospodářských subjektů k celním kvótám v závislosti na obecných a abstraktních údajích, aniž by byla vzata v úvahu situace takových individuálních hospodářských subjektů, jako jsou žalobkyně. V podstatě obecně a abstraktně určuje způsob stanovení referenčních množství tradičních hospodářských subjektů a ročních přidělených kvót netradičních hospodářských subjektů, jakož i postup při registraci posledně uvedených hospodářských subjektů a upřesňuje pravidla pro vydávání dovozních licencí.
- 92 Konečně nařízení č. 896/2001 rovněž obecně a abstraktně stanoví pravidla dovozu banánů mimo celní kvóty.

- 93 Argument žalobkyně, že toto nařízení obsahuje konkrétní ustanovení prokazující, že není vypracováno abstraktním způsobem a že výslovně zohlednilo „každý hospodářský subjekt, jenž je výslovně identifikován“, je tedy neopodstatněný. Je třeba kromě toho konstatovat, že žalobkyně žádným způsobem neuvádějí konkrétní ustanovení, na která takto odkazují.
- 94 Za předpokladu, že se žalobkyně v tomto ohledu dovolávají čl. 4 odst. 1 nařízení č. 896/2001, je namíste konstatovat, že toto ustanovení se zjevně jeví jako opatření s obecnou působností. Toto ustanovení obecně a abstraktně určuje způsob, kterým se stanoví referenční množství tradičních hospodářských subjektů A/B tím, že nařizuje, že jednak musí dotčená osoba podat písemnou žádost v tomto smyslu nejpozději do 11. května 2001 a jednak že toto množství je vypočteno na základě „průměru primárních dovozů banánů ze třetích zemí nebo netradičních banánů AKT během let 1994, 1995 a 1996, jež se berou v úvahu pro rok 1998 pro správu celní kvóty na dovoz banánů pocházejících ze třetích zemí a na množství netradičních banánů AKT, v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení [č. 404/93] použitelným v roce 1998 na kategorii hospodářských subjektů uvedenou v písm. a) téhož článku“. Tato kritéria se uplatňují bez rozdílu na všechny tradiční hospodářské objekty A/B, které jsou definovány obecně a abstraktně, a na základě čistě objektivních údajů v článku 3 nařízení č. 896/2001 (viz bod 90 výše). Jedná se tedy nepopíratelně o předpis, který se uplatňuje na objektivně určenou situaci a který způsobuje právní následky vůči kategoriím osob pojmávaným obecně a abstraktně. Dotýká se nejen žalobkyně, ale rovněž všech ostatních hospodářských subjektů v podobné situaci.
- 95 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentem žalobkyně, že Komise, když přijala nařízení č. 896/2001, znala totožnost a celkový počet hospodářských subjektů uvedených v jeho čl. 4 odst. 1. Tento argument není jednak opodstatněný. V okamžiku přijetí tohoto nařízení totiž Komise neznala, a nemohla s jistotou znát, které hospodářské subjekty předloží žádost o stanovení referenčního množství ve lhůtě do 11. května 2001. Nemohla se zejména domnívat, že všechny tradiční hospodářské subjekty A/B, které měly k dispozici referenční množství kategorie A, funkce a) pro rok 1998, budou žádat o stanovení referenčního množství na základě režimu 2001. Mimoto, jak správně podotýká Komise, nelze vyloučit, že některé

hospodářské subjekty, které získaly referenční množství pro rok 1998, ukončily poté svou činnost anebo sfúzovaly s jinými hospodářskými subjekty. Kromě toho je argument žalobkyně zbaven relevance. I kdyby totiž bylo prokázáno, že subjekty, na které se uplatňuje čl. 4 odst. 1 nařízení č. 896/2001, byly identifikovatelné v okamžiku přijetí tohoto nařízení, jeho normativní působnost nemůže být zpochybněna, jelikož se toto ustanovení, jak je uvedeno v bodě 94 výše, uplatňuje pouze na objektivní faktické a právní situace (viz v tomto smyslu výše uvedené usnesení CNPAAP v. Rada, bod 35, a usnesení Soudu ze dne 15. prosince 2000, Galileo a Galileo International v. Rada, T-113/99, Recueil, s. II-4141, bod 47, potvrzené usnesením Soudního dvora ze dne 25. dubna 2002, Galileo a Galileo International v. Rada, C-96/01 P, Recueil, s. I-4025).

- 96 Žalobkyně dále nemohou důvodně tvrdit, že účelem čl. 4 odst. 1 nařízení č. 896/2001 je přímo stanovit konečná referenční množství každého tradičního hospodářského subjektu A/B a umožnit jak jim, tak i Komisi znát toto referenční množství od okamžiku přijetí tohoto nařízení. V tomto stadiu mohlo mít referenční množství uvedené v tomto ustanovení pouze dočasnou povahu v tom smyslu, že pokud by došlo k rozdílu mezi celkovým referenčním množstvím požadovaným tradičními hospodářskými subjekty A/B a disponibilními celními kvótami, uvedené referenční množství by bylo upraveno vyrovnávacím koeficientem stanoveným Komisí (viz čl. 5 odst. 2 nařízení č. 896/2001). V době přijetí nařízení č. 896/2001 přitom ani Komise, ani tradiční hospodářské subjekty A/B nemohly předvídat, že dojde k takovému rozdílu, ani *a fortiori* jeho rozsah, jelikož, jak uvedeno v bodě 95 výše, tyto hospodářské subjekty mohly předložit svou žádost o stanovení referenčního množství do 11. května 2001 a nic neumožňovalo domnívat se, že všechny tohoto práva využijí. V projednávaném případě, jak to Komise uvedla, aniž by jí žalobkyně odporovaly, byla ostatně celková výše referenčních množství požadovaných tradičními hospodářskými subjekty A/B v této lhůtě nižší, než kdyby všechny tradiční hospodářské subjekty A/B s nárokem na předložení takové žádosti takto učinily.

- 97 Zadruhé, pokud jde o nařízení č. 1121/2001, žalobkyně zpochybňují jeho normativní povahu, přičemž se opírají v podstatě o zásady definované Soudním dvorem ve svých výše uvedených rozsudcích *Weddel v. Komise a Francie v. Comafrika* a další.
- 98 Zaprvé trvají na skutečnosti, že toto nařízení se uplatňuje pouze na uzavřený a omezený okruh právních subjektů, jehož jsou součástí.
- 99 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že nařízení č. 1221/2001 se ve skutečnosti týká pouze hospodářských subjektů, které předložily písemnou žádost příslušným vnitrostátním orgánům v minulosti, tedy nejpozději do 11. května 2001, přičemž žádná žádost podaná později nemůže být vzata v úvahu. Mimoto se nařízení č. 1121/2001 uplatňuje pouze na hospodářské subjekty, které splňují určitý počet jak hmotněprávních, tak procesněprávních podmínek.
- 100 Nicméně podle ustálené judikatury není obecná působnost aktu zpochybněna možností určit s větší či menší přesností počet nebo dokonce totožnost právních subjektů, na které se akt v daný okamžik uplatňuje, pokud není sporné, že se uplatňuje na základě objektivní právní a faktické situace definované v aktu ve vztahu k účelu posledně uvedeného (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. února 1996, *Buralux a další v. Rada*, C-209/94 P, Recueil, s. I-615, bod 24, a usnesení Soudu ze dne 29. června 1995, *Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto a další v. Komise*, T-183/94, Recueil, s. II-1941, bod 48).
- 101 Tak je tomu v projednávaném případě. Nařízení č. 1121/2001 totiž obecně směřuje k zajištění správného uplatnění režimu správy celních kvót zakotveného nařízením č. 896/2001, režimu, který je založen na rozdělení celních kvót mezi dvě kategorie hospodářských subjektů, tedy tradičních a netradičních hospodářských subjektů, a na oddělené správě jednak celních kvót A a B a jednak celní kvóty C. Cílem

nařízení č. 1121/2001 je celkově přizpůsobit referenční množství požadovaná jednak tradičními hospodářskými subjekty A/B a jednak tradičním hospodářským subjektem C disponibilním celním kvótám A/B a C. Co se tak týče tradičních hospodářských subjektů A/B, stanoví ve svém čl. 1 odst. 1 vyrovnávací koeficient na 1,07883 uplatnitelný na jejich individuální referenční množství, když se celková výše referenčních množství požadovaných podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 896/2001 ukáže být nižší než množství disponibilních celních kvót.

102 Zadruhé žalobkyně zdůrazňují rozdíly, které existovaly mezi jednak režimy 1993 a 1999 a jednak režimem 2001. Konkrétněji uplatňují, že režim 2001 na rozdíl od obou ostatních režimů vůbec nestanoví možnost Komise nebo příslušných vnitrostátních orgánů ověřit a případně opravit referenční množství požadované každým hospodářským subjektem.

103 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že se režimy 1993 a 1999 skutečně odlišují od režimu 2001, a to ohledně stanovení referenčního množství hospodářských subjektů kategorie A (v režimu 1993) a tradičních hospodářských subjektů (v režimech 1999 a 2001). Jak je vysvětleno v bodě 103 výše uvedeného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, Komise a příslušné vnitrostátní orgány v rámci režimů 1993 a 1999 aktivně ověřovaly a případně opravovaly individuální referenční množství hospodářských subjektů za účelem vyloučení dvojího započítání. Naopak, pokud jde o režim 2001, referenční množství tradičních hospodářských subjektů A/B byla určena na základě historických údajů týkajících se primárních dovozů již ověřených a případně opravených v rámci předchozích režimů. Kvůli této skutečnosti ani čl. 4 odst. 1 nařízení č. 896/2001, ani žádné jiné ustanovení tohoto nařízení výslovně nepřiznávají Komisi nebo příslušným vnitrostátním orgánům možnost provést ověření nebo dodatečnou opravu těchto údajů. Hospodářský subjekt nemůže samozřejmě legitimně opírat svou žádost o stanovení referenčního množství o zjevně nesprávné anebo podvodné údaje. Pokud by byl předložen důkaz takového omylu nebo podvodu, musí pak Komise a příslušné vnitrostátní orgány, i při nedostatku výslovného ustanovení v tomto smyslu v nařízení č. 896/2001,

provést nezbytné opravy. V projednávaném případě se nicméně jeví, že ohledně údajů týkajících se tradičních hospodářských subjektů A/B nebyla v praxi provedena žádná nová oprava. Jediný příklad, který Komise mohla uvést v této záležitosti na písemnou otázku Soudu, není přesvědčivý, neboť se jedná o případ, ve kterém Komise rozhodla opravit celkovou výši, která jí byla sdělena francouzskými orgány v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení č. 896/2001, ne na základě odhalení podvodného nebo nadsazeného prohlášení hospodářského subjektu nebo dvojího započítání, ale z důvodu nesprávného výkladu čl. 4 odst. 1 téhož nařízení těmito orgány.

104 Nicméně z výše uvedených rozdílů mezi jednak režimy 1993 a 1999 a jednak režimem 2001 nelze vyvozovat, že na nařízení č. 1121/2001 je nutno nahlížet jako na sobor individuálních rozhodnutí, která se dotýkají každého tradičního hospodářského subjektu A/B, mezi nimi i žalobkyň.

105 Jak již bylo vysvětleno v bodě 101 výše, nařízení č. 1121/2001 nebylo totiž přijato vzhledem ke konkrétní situaci tradičních hospodářských subjektů A/B, nýbrž z důvodu objektivní faktické situace, tedy okolnosti, že celkové referenční množství sdělené celkově Komisi členskými státy podle čl. 5 odst. 1 nařízení č. 896/2001 bylo nižší než množství disponibilních celních kvót. Jinými slovy vyrovnávací koeficient ve výši 1,07883 stanovený nařízením č. 1121/2001 je výsledkem jednoduchého matematického výpočtu, a ne posouzení konkrétní situace každého tradičního hospodářského subjektu A/B. Jednotným způsobem se dotýká všech tradičních hospodářských subjektů A/B, které podaly žádost o stanovení referenčního množství před 11. květnem 2001. Cílem a právním účinkem přijetí nařízení č. 1121/2001 není tedy rozhodnout o projednání individuálních žádostí hospodářských subjektů u příslušných vnitrostátních orgánů (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Comafrika a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, bod 106).

106 Z předcházejícího je nutno učinit závěr, že napadená nařízení jsou svou povahou normativními akty s obecnou působností.

K aktivní legitimaci žalobkyň

- 107 Je třeba připomenout, že akt s obecnou působností, jako je nařízení, se může za určitých okolností osobně dotýkat některých fyzických nebo právnických osob, takže vůči nim má charakter rozhodnutí (viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 16. května 1991, *Extramet Industrie v. Rada*, C-358/89, Recueil, s. I-2501, bod 13; ze dne 18. května 1994, *Codorniu v. Rada*, C-309/89, Recueil, s. I-1853, bod 19, a ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 36). Tak tomu je v případě, kdy dotčený akt zasahuje fyzickou nebo právnickou osobu z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise*, 25/62, Recueil, s. 197, 223; ze dne 22. listopadu 2001, *Nederlandse Antillen v. Rada*, C-452/98, Recueil, s. I-8973, bod 60, a ze dne 25. července 2002, *Union de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 36).
- 108 Pokud jde v projednávaném případě zaprvé o nařízení č. 896/2001, bylo v bodech 88 až 92 a 94 výše konstatováno, že pravidla, která jsou v nich obsažena, zejména v jeho čl. 4 odst. 1, jsou vyjádřena obecným způsobem, uplatňují se na objektivně určené situace a způsobují právní následky vůči kategoriím osob pojatým obecně a abstraktně. Toto nařízení se žalobkyň dotýká pouze objektivně jako tradičních hospodářských subjektů A/B, a to ze stejného důvodu jako každého dalšího hospodářského subjektu v této kategorii.
- 109 Tento závěr není vyvrácen argumentací, kterou žalobkyně vyvozují z tabulky obsažené v příloze 7 k žalobě. Tato tabulka ukazuje pro roky 1989 až 1996 celkovou výši referenčních množství hospodářských subjektů kategorie A, funkce a), tedy primárních dovozců, celkovou výši referenčních množství „čtyř vybraných hospodářských subjektů“ a procentní hodnotu vyplývající z poměru mezi poslední a první jmenovanou výší. Komise nezpochybnuje, že „čtyřmi vybranými hospodářskými subjekty“ jsou žalobkyně a dvě společnosti ze skupiny Chiquita. Nicméně skutečnost za předpokladu, že je prokázána, že celkové údaje týkající se těchto

hospodářských subjektů byly přezkoumány Komisí a zástupcem Spojených států amerických pro obchod v rámci jednání za účelem vyřešení sporu týkajícího se SOT banánů, neznamená, že nařízení č. 896/2001 bylo přijato za účelem dosažení určitého výsledku ve prospěch zmíněných hospodářských subjektů, a zejména aby jim zajistilo poskytnutí určitého počtu dovozních licencí, jak to tvrdí žalobkyně. Právě tak pouhá skutečnost, že Komise měla k dispozici informace o primárních dovozech uskutečněných zejména žalobkyněmi, není dostačující k individualizaci posledně jmenovaných s ohledem na nařízení č. 896/2001 vzhledem ke všem ostatním jim dotčeným hospodářským subjektům.

- 110 Je třeba skutečně rozlišovat dvě situace. Jednak situaci jako v projednávaném případě, kdy zákonodárce přezkoumává informace a údaje týkající se trhu za účelem zajistit, aby byla situace na tomto trhu správně zohledněna v ustanoveních a cílech aktu, který zamýšlí přijmout. Kromě toho situaci, kdy zákonodárce přijímá akt za účelem dosažení konkrétního výsledku ve prospěch určitých právních subjektů, o což se nejedná v projednávaném případě.
- 111 Žalobkyně se nemohou dále dovolávat skutečnosti, že patří do kategorie tradičních hospodářských subjektů v protikladu ke kategorii netradičních hospodářských subjektů, jakož i do „malé skupiny“ hospodářských subjektů disponujících referenčním množstvím kategorie A, funkce a) pro rok 1998 za účelem tvrzení, že se odlišují od všech ostatních hospodářských subjektů dotčených nařízením č. 896/2001 (viz bod 63 výše).
- 112 Jak vyplývá z bodů 13 a 90 výše, systém rozdělení celních kvót zavedený nařízením č. 896/2001 se opírá právě o základní rozlišení mezi „tradičními hospodářskými subjekty“ a „netradičními hospodářskými subjekty“. Tyto dvě kategorie hospodářských subjektů jsou kategoriemi osob pojatými obecně a abstraktně (viz bod 90 výše). Objektivní postavení tradičního hospodářského subjektu, které zaujímají žalobkyně, tedy posledně uvedené neindividualizuje s ohledem na nařízení č. 896/2001.

- 113 Stejný závěr je třeba přijmout ohledně argumentu žalobkyně vycházejícího ze skutečnosti, že patří do „malé skupiny hospodářských subjektů“, které měly k dispozici referenční množství kategorie A, funkce a) pro rok 1998. Je-li v rámci nařízení č. 896/2001 pravdou, že pouze primární dovozci mohou být považováni za tradiční hospodářské subjekty a že jejich referenční množství je určeno na základě průměru primárních dovozů uskutečněných během let 1994 až 1996 a vzatých v úvahu v roce 1998, jedná se nicméně o obecná a abstraktní kritéria (viz body 90 a 94 výše). Skutečností dovolávané žalobkyni ji tedy nemohou individualizovat.
- 114 Pokud jde zadruhé o nařízení č. 1121/2001, postačí konstatovat, že žalobkyně neprokazují ani netvrdí, že jsou jím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát.
- 115 Z výše uvedených úvah vyplývá, že napadená nařízení jsou předpisy s obecnou působností a že žalobkyně jimi nejsou zasaženy z důvodu určitých okolností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje. Žalobkyně proto nemohou být považovány za osobně dotčené napadenými nařízeními. Jelikož nesplňují ani jednu z podmínek přípustnosti stanovenou v článku 230 čtvrtém pododstavci ES, není nezbytné přezkoumat otázku, zda-li se jich napadená nařízení bezprostředně dotýkají.
- 116 Z toho plyne, že žaloba musí být v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení napadených nařízení, odmítnuta jako nepřipustná.

K návrhům na náhradu škody*Argumenty účastníků řízení*

- 117 Žalobkyně uplatňují, že když Komise stanovila v nařízení č. 896/2001, že referenční množství tradičních hospodářských subjektů A/B se stanoví na základě průměru primárních dovozů banánů z třetích zemí nebo netradičních banánů AKT uskutečněných během let 1994 až 1996 vzatých v úvahu pro rok 1998 pro správu celní kvóty na dovoz banánů pocházejících ze třetích zemí a na množství netradičních banánů AKT a přijala s přihlédnutím k celkovému takto určenému referenčnímu množství nařízení č. 1121/2001, dopustila se protiprávního jednání se škodlivými následky. Mají za to, že podmínky založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství jsou splněny.
- 118 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že napadená nařízení nejsou právními předpisy obsahujícími volbu hospodářské politiky a že se Komise jejich přijetím dopustila „nesprávného úředního postupu“.
- 119 Tvrdí, že údaje týkající se primárních dovozů banánů během let 1994 až 1996 vzaté v úvahu pro rok 1998 jsou hrubě nesprávné. V mnoha případech byla totiž množství v té době ohlášená hospodářskými subjekty jimi podvodně zvýšena nebo byla předmětem dvojího započítání. Ve své žalobě mají za to, že procento chyb („nadměrné žádosti v poměru k použitým licencím“) dosahuje pro roky 1994 až 1996 v průměru 23,98 %. Ve své replice snižují toto procento chyb na 13,6 %.

120 Žalobkyně tvrdí, že Komise věděla, že tyto údaje byly nesprávné, a kromě toho připustila průměrné procento chyb ve výši přibližně 11 % v rámci řízení o předběžném opatření. Kritizují skutečnost, že Komise přesto rozhodla tyto údaje v napadených nařízeních použít, a to bez stanovení možnosti pro sebe nebo pro členské státy ověřit tyto údaje a případně je opravit. Podle žalobkyň však v právním řádu nebo v praxi neexistovala žádná překážka pro takové ověření nebo opravu. Tímto jednáním Komise nesplnila svoji povinnost „stanovit vyrovnávací koeficient při dodržování práva“ a nespravovala SOT banánů regulérním způsobem.

121 Žalobkyně mají za to, že Komise se nemůže dovolávat skutečnosti, že referenční období 1994 až 1996 bylo posledním obdobím, pro které měla k dispozici dostatečně ověřené údaje o primárních dovozech. Podotýkají, že procento chyb pro rok 1994 bylo obzvláště zvýšené a že pokud by Komise vybrala tříleté období 1995 až 1997, bylo by průměrné procento chyb méně významné. Zpochybňují tvrzení Komise, že roky 1994 až 1996 byly posledními lety, pro které byly k dispozici údaje o primárních dovozech, a tvrdí, že takové údaje byly rovněž k dispozici pro roky 1997 a 1998, i když nebyly ještě ověřené Komisí a příslušnými vnitrostátními orgány. Konečně mají za to, že Komise nemůže vyvozovat argument ze zjištění učiněných Soudem v bodě 149 jeho výše uvedeného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise.

122 Pro případ, že by se Soud domníval, že napadená nařízení jsou právními předpisy obsahujícími volbu hospodářské politiky, žalobkyně podpůrně uplatňují, že Komise porušila pravidlo vyšší právní síly směřující k ochraně jednotlivců, a že toto porušení je dostatečně závažné. Konkrétněji se dovolávají porušení zásady řádného úředního postupu nebo „zásady, podle které musí být uplatněni právní předpisy Společenství jisté a předvídatelné“ (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. prosince 1987, Nizozemsko v. Komise, 326/85, Recueil, s. 5091). Podle žalobkyň „nemůže orgán přijmout akt na základě skutečností, o kterých ví nebo zjevně musela vědět, že byly nesprávné, zvláště pokud takový akt zasahuje do práv jednotlivců“.

123 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že jim přijetím napadených nařízení vznikla škoda spočívající předně ve ztrátě nároku na dovoz určitého množství banánů.

124 Ve své žalobě tak odhadují, že v roce 2001 ztratily nárok na dovoz banánů v následujících množstvích: [...] ¹ tun, co se týče Comafrica, a [...] tun, co se týče Dole. Dosahují těchto čísel na základě následujících výpočtů:

- celková celní kvóta k dispozici pro rok 2001 činila 2 553 000 tun;

- celní kvóta k dispozici tradičním hospodářským subjektům A/B představovala 83 % tohoto množství, tedy 2 118 990 tun;

- během referenčního období 1994 až 1996 byly dovozní licence použity do výše 1 590 000 tun;

- vyrovnávací koeficient měl proto být stanoven na 1,3327;

- průměr dovozů uskutečněných Comafrica během referenčního období činil [...] tun;

1 – Důvěrné údaje skryty.

- použitím vyrovnávacího koeficientu 1,3327 na toto množství by Comafrica měla právo předložit žádost o licence do výše [...] tun;

- použitím vyrovnávacího koeficientu 1,07883, uvedeného v nařízení č. 1121/2001, na výše uvedené množství [...] tun, má Comafrica právo předložit žádost o licence do výše [...] tun;

- průměr dovozů uskutečněných Dole během referenčního období činil [...] tun;

- použitím vyrovnávacího koeficientu 1,3327 na toto množství by Dole měla právo předložit žádost o licence do výše [...] tun;

- použitím vyrovnávacího koeficientu 1,07883, uvedeného v nařízení č. 1121/2001, na výše uvedené množství [...] tun, má Dole právo předložit žádost o licence do výše [...] tun.

¹²⁵ Ve své replice žalobkyně připouští, že jejich odhad objemu nadměrných žádostí, jak je uveden v žalobě, nebere v úvahu dovozy do Rakouska, Finska a Švédska (viz bod 133 níže). Tvrdí, že Komise uznala „11,24 % míru nadměrných žádostí“ v průměru pro období od 1994 do 1996 a předestírají, že by toto procento mělo sloužit jako základ pro výpočet jejich škody. Kromě toho odkazují na údaje a informace týkající se škody obsažené v jejich návrhu na vydání předběžných opatření, přičemž navrhují jejich aktualizaci.

- 126 Ve svých vyjádřeních k vyjádření Španělského království jako vedlejšího účastníka, žalobkyně předestírají aktualizovat údaje a informace obsažené ve své žalobě. Konečně, ve své odpovědi na jednu z písemných otázek, která jim byla položena Soudem (viz bod 49 výše), žalobkyně uznávají, že při výpočtu první části škody zapoměly vzít v úvahu ustanovení čl. 28 odst. 2 nařízení č. 896/2001, a v důsledku toho upravují čísla obsažená ve své žalobě.
- 127 Zadruhé žalobkyně uplatňují „ztrátu budoucích práv, co se týče ztracených objemů“.
- 128 Zatřetí tvrdí, že uplatnění protiprávních referenčních množství rovněž způsobilo snížení jejich podílů na trhu.
- 129 Konečně se žalobkyně domáhají, aby částky, které jim budou přiznány z titulu náhrady škody, byly zvýšeny o vyrovnávací úroky.
- 130 Zatřetí, pokud jde o příčinnou souvislost, tvrdí, že v případě, že nebyla přijata Komisí v rámci nařízení č. 896/2001 a č. 1121/2001 protiprávní opatření, mohly by získat vyšší referenční množství, a v důsledku toho, významnější nároky na dovozní licence.
- 131 Komise tato tvrzení odmítá.

- 132 Zprve uplatňuje, že j nemůže být vytýkáno adne protiprvn jednání. Zdůrazňuje, že me širokou posuzovací pravomoc v oblasti spolene zemědělské politiky a na základě toho dospívá k závěru, že její mimosmluvní odpovědnost může být založena pouze v případě dostatečně závažného porušení prvnho pravidla, jež prznv práva jednotlivcům.
- 133 Komise zpochybňuje, že procento chyb je v příměru 23,98 % pro tříleté období a že přesahuje 50 % pro rok 1994. Podotyk konkretnej, eesla uvaden žalobkyněmi pro rok 1994 neberou v uvahu dovozy do Rakouska, Finska aevdska, které nebyly v rozhodne dobe součastí Společenství.
- 134 Komise s odvoláním nal. 19 odst. 1 narzen. 404/93, ve znění narzen. 216/2001, vysvětluje, že celní kvóty lze spravovat způsobem prhleejcm k tradičním obchodním tokům, tedy způsobem, kter zvolila. Vysvětluje, že se takto rozhodla vzít v uvahu disponibilní historicke udaje a že nejspolehlivej byly nutné ty udaje, které j byly sděleny a overeny pro uely prdelen referenčních mnostv během predchzejcch let. Roky 1994 a 1996 byly poslednmi roky, pro které byly takové udaje k dispozici, prem rok 1998 byl poslednmi rokem pouit režimu 1993, a poslednmi, pro kter byly udaje o primárních dovozech použity. Komise trv na skutečnosti, že tyto udaje byly pelive přezkoumány a opraveny a zdůrazňuje, eesla, kter předložila, „co se te možného stupně nepřesnostiesel pro 1994 a 1996“, byla j uznána Soudem ve ve uvedenm rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise. Upřesňuje rovněž, že pouit udaj tykjcch se obdob od 1994 do 1996 umožnlo rychle zavést nov systém, kter byl v podstatě prechodn, a že bylo považováno za vhodne ponechat tříleté obdob jako dříve, jeliko to umožnlo zmrnt kolsn na trhu s banány zaznamenan mezi jednotlivmi roky.

135 Komise zpochybňuje opodstatněnost tvrzení žalobkyně, že údaje o primárních dovozech byly k dispozici rovněž pro roky 1997 a 1998. Vysvětluje, že faxem ze dne 24. května 2000 vyzvala všechny členské státy, aby jí předaly údaje o množstvích uvedených do oběhu primárními dovozci v letech 1997 a 1998 nebo aby jí případně sdělily, že tyto údaje nebyly k dispozici. Sedm členských států nevyhovělo této žádosti. Pokud jde o ostatní členské státy, situace byla následující:

- Řecká republika a Finská republika poskytly celková čísla o primárních dovozech bez rozdělení na hospodářské subjekty;

- Rakouská republika poskytla údaje pouze o obecné úrovni dovozů;

- ostatní členské státy, s výjimkou Italské republiky, odpověděly, že údaje poskytnuté jejich hospodářskými subjekty pro rok 1997 nebyly nikdy ověřeny příslušnými orgány, zatímco údaje pro rok 1998 nebyly nikdy shromážděny;

- údaje pro rok 1997 nebyly k dispozici pro Portugalskou republiku;

- pouze Italská republika byla schopna poskytnout údaje, třebaže neúplné, pro roky 1997 a 1998, přičemž zdůraznila, že se jedná o hrubé údaje předané italskými hospodářskými subjekty, které nebyly nikdy ověřeny příslušnými orgány.

- 136 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z toho, že si Komise nevyhradila možnost ověřit přesnost sdělených údajů, Komise zdůrazňuje, že systém stanovení referenčních množství upravený v nařízení č. 896/2001 se nezakládá na žádostech založených na nových údajích, nýbrž na údajích týkajících se období od 1994 do 1996. Posledně uvedené údaje přitom již byly předmětem důkladných ověřování členskými státy i Komisí, jak bylo konstatováno Soudem ve výše uvedeném rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise. Upřesňuje, že pokud je pravda, že tyto údaje nebyly bezvadné, Soud měl nicméně v tomto rozsudku za to, že důvody předložené pro odůvodnění těchto vad byly právoplatné, a uznal, že použití těchto údajů nebylo zjevně nevhodné.
- 137 Co se týče žalobních důvodů, které uplatňují žalobkyně proti nařízení č. 1121/2001, Komise předkládá, že se zakládají na chybném postulátu, že nařízení č. 896/2001 je protiprávní.
- 138 Zadruhé, co se týče údajné škody, Komise nejprve uplatňuje, že žaloba žalobkyň založená na snížení jejich podílů na trhu je velmi neurčitá, a musí být proto odmítnuta jako nepřipustná. Pokud jde o škodu spočívající ve ztrátě práva na dovoz určitého množství banánů, předkládá, že „referenční množství pouze přiznávají možnost žádat o dovozní licence“. V tomto ohledu poznamenává, že objemy, ohledně kterých žalobkyně tvrdí, že na ně měly mít referenční množství, jakož i pro objemy, pro které získaly takové množství podle nařízení č. 1121/2001, jsou citelně vyšší než objemy, které skutečně dovezly během období od 1994 do 1996. Naopak žalobkyním nebylo znemožněno dovážet určitá množství banánů z důvodu, že nevyužily dostatečně zvýšené referenční množství, jelikož mohly nabýt dodatečná práva dovozu od třetích osob. Komise na základě toho dospívá k závěru, že žalobkyně neposkytly dostatečný základ pro určení údajné škody, a obecněji, nepředložily dostatečně odůvodněnou žalobu na náhradu škody.

- 139 Španělské království tvrdí, že v projednávaném případě není možné Komisi přičítat žádné protiprávní jednání. Odvolává se konkrétně na zjištění Soudu v bodech 149 a 150 výše uvedeného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise.
- 140 Kromě toho se domnívá, že žalobkyně neprokázaly ani skutečnost a rozsah údajné škody, ani existenci příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním jimi vytýkaným Komisi a touto škodou.

Závěry Soudu

- 141 Z ustálené judikatury vyplývá, že založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES je podřízeno splnění souboru podmínek, tedy protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné škodě a existenci příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a dovolávanou škodou (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1982, *Oleifici Mediterranei v. EHS*, 26/81, Recueil, s. 3057, bod 16; rozsudky Soudu ze dne 11. července 1996, *International Procurement Services v. Komise*, T-175/94, Recueil, s. II-729, bod 44; ze dne 16. října 1996, *Efisol v. Komise*, T-336/94, Recueil, s. II-1343, bod 30, a ze dne 11. července 1997, *Oleifici Italiani v. Komise*, T-267/94, Recueil, s. II-1239, bod 20). Pokud není jedna z těchto podmínek splněna, žaloba na náhradu škody musí být zamítnuta v plném rozsahu, aniž by bylo nezbytné přezkoumat další podmínky založení této odpovědnosti (rozsudek ze dne 15. září 1994, *KYDEP v. Rada a Komise*, C-146/91, Recueil, s. I-4199, bod 19, a rozsudek Soudu ze dne 20. února 2002, *Förde-Reederei v. Rada a Komise*, T-170/00, Recueil, s. II-515, bod 37).
- 142 V projednávaném případě je třeba přezkoumat návrhy na náhradu škody s ohledem na první z těchto podmínek týkající se existence protiprávního jednání. Pokud jde o tuto podmínku, judikatura vyžaduje, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právního pravidla, které přiznává práva jednotlivcům (rozsudek Soudního

dvora ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 42). Co se týče požadavku, aby porušení bylo dostatečně závažné, rozhodujícím kritériem pro jeho splnění je, že dotčený orgán Společenství zjevně a závažně porušil meze své posuzovací pravomoci. Pokud tento orgán disponuje pouze značně omezeným prostorem pro uvážení, nebo dokonce žádný prostor pro uvážení nemá, pouhé porušení práva Společenství může být dostačující k prokázání existence dostatečně závažného porušení (výše uvedený rozsudek Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, bod 134, a rozsudek Soudu ze dne 10. února 2004, Afrikanische Fucht-Compagnie a Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert v. Rada a Komise, T-64/01 a T-65/01, Recueil, s. II-521, bod 71).

143 Protiprávní jednání dotčené v projednávaném případě spočívá v podstatě ve skutečnosti, že v nařízení č. 896/2001 Komise, za účelem stanovení referenčních množství tradičních hospodářských subjektů A/B, uplatnila průměr jejich primárních dovozů banánů ze třetích zemí nebo netradičních banánů AKT během let 1994 až 1996 a vzatých v úvahu pro rok 1998, i když věděla, že tyto údaje jsou nesprávné a že opomenula stanovit mechanismus jejich ověření a opravy. Tímto jednáním se Komise dopustila „nesprávného úředního postupu“ neboli porušení zásady řádného úředního postupu nebo „zásady, podle které musí být uplatnění právních předpisů Společenství jisté a předvídatelné“.

144 Je namístě s ohledem na kritéria stanovená v judikatuře uvedené v bodu 142 výše ověřit požadavek, že porušení musí být dostatečně závažné. V tomto ohledu je třeba napadená nařízení přezkoumat odděleně.

145 Pokud jde zaprvé o nařízení č. 896/2001, je nepopiratelné, že při jeho přijetí Komise použila širokou posuzovací pravomoc (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora

ze dne 5. října 1994, Německo v. Rada, C-280/93, Recueil, s. I-4973, bod 89, a ze dne 15. července 2004, Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C-38/02, Sb. rozh. s. I-6911, body 57 a 71).

146 Toto nařízení je založeno na článku 20 nařízení č. 404/93, ve znění nařízení č. 216/2001, který uděluje Komisi pravomoc stanovit zejména prováděcí pravidla pro správu celních kvót. Článek 19 tohoto nařízení ponechává Komisi široký prostor pro posouzení, pokud jde o metodu přijatou k takové správě (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Di Lenardo a Dilexport, bod 57). Ve svém odstavci 1 totiž stanoví, že tyto „mohou být spravovány způsobem přihlížejícím k tradičním obchodním tokům (tzv. způsob ‚tradičních dovozců/nových žadatelů‘) nebo jinými způsoby“. Jediné omezení tohoto širokého prostoru pro posouzení je obsaženo v odstavci 2 téhož článku 19, na jehož základě „[p]řijatá metoda případně přihlíží k nutnosti zachovat rovnováhu v zásobování trhu Společenství“.

147 Užitím široké posuzovací pravomoci, která jí byla udělena, Komise přijetím nařízení č. 896/2001 rozhodla uplatnit od 1. července 2001 a na přechodnou dobu nejpozději do 1. ledna 2006 metodu přidělování dovozních licencí založenou ve velkém rozsahu na historických referencích a na rozlišení mezi „tradičními hospodářskými subjekty“ a „netradičními hospodářskými subjekty“, přičemž první jsou definovány ve vztahu k primárním dovozům banánů.

148 Je třeba nejprve konstatovat, že nic neumožňuje kritizovat volbu Komise použít tuto metodu spíše než jinou z metod, které byly předtím zvažovány, a zejména metodu, která je založená na pravidlu „kdo dříve přijde, ten je dříve obslužen“. V tomto ohledu musí být zdůrazněno, že k přijetí nařízení č. 896/2001 došlo na konci mezinárodního složitého a choulostivého jednání, v rámci kterého byly vyjádřeny velmi protichůdné názory, které musely být uvedeny v soulad. Komise musela vzít

v úvahu nejen zájmy výrobců Společenství, nýbrž rovněž i své závazky ve vztahu ke státům AKT a mezinárodní závazky Společenství v rámci WTO.

149 Dále je namístě se domnívat, že volba, v rámci metody přidělování licencí takto uplatněné Komisí, let 1994 až 1996 jako referenčního období pro definování kategorií hospodářských subjektů a určení referenčních množství tradičních hospodářských subjektů se nejví zjevně nevhodná.

150 Zprv je možné zpochybňovat, že volba dřívějšího období nebyla vhodná s ohledem konkrétněji na skutečnost, že společný systém dovozu banánů zavedený nařízením č. 404/93 vstoupil v platnost až dne 1. července 1993. Před tímto datem byl dovoz banánů do Společenství podřízen právním režimům, které se někdy citelně lišily mezi jednotlivými členskými státy.

151 Zadruhé, jak je uvedeno v pátém bodu odůvodnění nařízení č. 896/2001, nejspolehlivější historické údaje týkající se primárních dovozů, které měla Komise k dispozici v okamžiku přijímání nařízení č. 896/2001, byly údaje, které se vztahovaly k období od 1994 do 1996. Tyto údaje byly totiž použity v rámci režimu 1993, který stanovil systém rozdělení dovozních licencí založený zejména na dalším rozdělení kategorií A a B podle tří rozlišných hospodářských funkcí, mezi nimi primárního dovozu (funkce „a“) (viz bod 11 výše). Mimoto tyto údaje byly v rozhodné době předmětem důkladných ověření a případně oprav, a to jak ze strany příslušných vnitrostátních orgánů, tak ze strany Komise. Pokud jde o posledně uvedenou, je třeba připomenout, jak Soud konstatoval v bodě 146 výše uvedeného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Company v. Komise, že „jednala s řádnou obezřetností

a péči při ověřování a opravě neshod v číslech sdělených příslušnými vnitrostátními orgány a při vyloučení dvojího započítání“.

152 Tato ověření samozřejmě neumožnila vyloučit všechny případy dvojího započítání, a to z důvodů uvedených v bodu 147 výše uvedeného rozsudku Comafrika a Dole Fresh Fruit Company v. Komise. Procento chyb tedy přetrvávalo, zejména pokud jde o údaje týkající se primárních dovozů. Účastníci řízení se shodují takto na skutečnosti, že během let 1994 až 1996 byla množství banánů dovezených na základě licencí kategorie A, funkce a) nižší než referenční množství ohlášená dotčenými hospodářskými subjekty a že procento způsobených chyb se nachází v průměru okolo 11 %. Nicméně je namístě se domnívat, že navzdory těmto nedokonalostem dotyčné údaje podávají dobrý obecný nástin situace na trhu s banány ve Společenství během dotyčného období.

153 Zatřetí není možné Komisi vytýkat, že do referenčního období zahrnula rok 1994, navzdory skutečnosti, že ten byl obzvláště ovlivněn nesrovnalostmi kritizovanými žalobkyněmi. Jednak nemohla stanovit období od 1995 do 1997 jako referenční období, jelikož i přes své snahy v tomto směru nemohla získat od různých členských států spolehlivé a úplné údaje o primárních dovozech v roce 1997. Toto je prokázáno přesvědčivým způsobem důkazními materiály předloženými Komisí na podporu svých tvrzení a uvedenými v bodu 135 výše. Ve své replice žalobkyně mimoto výslovně uznávají, že údaje o primárních dovozech pro roky 1997 a 1998 nebyly ověřeny ani příslušnými vnitrostátními orgány, ani Komisí. Kromě toho by nebylo vhodné se spokojit s volbou dvouletého období, a to roky 1995 a 1996. Jak to totiž Komise právem podotýká, vzetí v úvahu tříletého období poskytuje reprezentativnější pohled na trh s banány, přičemž výkyvy zaznamenané na tomto trhu se v jednotlivých letech snižují. Je nutno dodat, že v režimech 1993 a 1999 se přidělení dovozních licencí provádělo již podle množství banánů uvedených na trh (režim

1993) anebo skutečně dovezených (režim 1999) během tříletého referenčního období.

- 154 Začtvrté je třeba připomenout, že režim 2001 je koncipován jako přechodný a že vzetí v úvahu disponibilních údajů, již pečlivě ověřených v minulosti, umožnilo jeho rychlé zavedení.
- 155 Zapáté k volbě let 1994 až 1996 jako referenčního období došlo v kontextu choulostivých a složitých mezinárodních jednání a je jedním z prvků, jež mohou vyřešit spor v odvětví banánů existující již několik let mezi Společenstvím a jednak Spojenými státy americkými a Ekvádorskou republikou.
- 156 Konečně, pokud jde o kritiku žalobkyň týkající se neexistence mechanismu ověření a opravy referenčních množství tradičních hospodářských subjektů v nařízení č. 896/2001, postačí poznamenat, že takový mechanismus nebyl ze zásady v rámci režimu 2001 odůvodněn vzhledem k tomu, že údaje, na kterých se tato množství zakládala, byly již předmětem důkladných ověření a případně oprav v minulosti (viz bod 151 výše). Určité procento chyb samozřejmě přetrvávalo, ale bylo nevyhnutelné a muselo být přijato z důvodů uvedených v bodech 149 až 155 výše. Mimoto je pochybné, že by s přihlédnutím k času uplynulému od začátku referenčního období a k neexistenci povinnosti hospodářských subjektů a členských států uchovávat doklady týkající se dovozu banánů během let 1994 až 1996, bylo možné provést nová ověření nebo přinejmenším, že by tato nová šetření mohla objevit významný počet doplňkových nepřesností ve sdělených číslech. V každém případě, jak již bylo uvedeno v bodu 103 výše, pokud by se jevílo, že údaje byly zjevně nesprávné nebo podvodné, Komise nebo příslušné vnitrostátní orgány v nich měly, i v případě

neexistence jakéhokoli výslovného ustanovení v tomto smyslu v nařízení č. 896/2001, provést nezbytné opravy.

- 157 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Komise přijetím nařízení č. 896/2001 zjevným a závažným způsobem neporušila meze své posuzovací pravomoci. Z toho vyplývá, že jí není možné v tomto ohledu vytýkat jakékoli protiprávní jednání, jež by mohlo založit mimosmluvní odpovědnost Společenství.
- 158 Pokud jde zadruhé o nařízení č. 1121/2001, je namíste připomenout, že bylo přijato s přihlédnutím k čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení č. 896/2001. Komise má povinnost stanovit v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení č. 896/2001 vyrovnávací koeficient, pokud existuje odchylka mezi celkovými referenčními množstvími zmíněnými v čl. 4 odst. 1 a 2 téhož nařízení, které jí sdělil každý členský stát, a disponibilními množstvími celních kvót. Nemá tedy žádný prostor pro uvážení, pokud jde o možnost stanovení vyrovnávacího koeficientu a pokud jde o volbu množství, která mohou být v tomto ohledu vzata v úvahu. V důsledku toho, může, co se týče přijetí nařízení č. 1121/2001, prosté porušení práva Společenství v každém případě postačovat k založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství.
- 159 Protiprávní jednání, které žalobkyně vytýkají Komisi ve vztahu k nařízení č. 1121/2001, se opírá o postulát, podle kterého je nařízení č. 896/2001 protiprávní v tom, že stanoví vzetí v úvahu údajů týkajících se primárních dovozů jimi provedených během let 1994 až 1996 za účelem stanovení referenčního množství tradičních hospodářských subjektů A/B, a to bez stanovení mechanismu ověření nebo opravy těchto údajů. Jak přitom vyplývá z úvah předložených v bodech 145 až 157 výše, Komise se nedopustila žádné protiprávnosti při přijetí nařízení č. 896/2001.

Z toho vyplývá, že Komisi není možné vytýkat, pokud jde o nařízení č. 1121/2001, žádné protiprávní jednání, jež by mohlo založit mimosmluvní odpovědnost Společenství.

- 160 S přihlédnutím ke všem předcházejícím úvahám musí být návrhy na náhradu škody zamítnuty jako neopodstatněné, aniž by bylo nezbytné přezkoumat ostatní podmínky založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství.
- 161 Pro úplnost je třeba nicméně poznamenat, že žalobkyně neprokazují dostatečným způsobem existenci a rozsah škody, které se dovolávají.
- 162 Zaprvé, pokud jde o škodu spočívající ve ztrátě nároku na dovoz určitého množství banánů v roce 2001, je nutno vyjádřit kritiku jednak proti krokům, kterými zkusily prokázat její skutečnost, a jednak proti způsobu, jakým ji vypočítávají.
- 163 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že pokud referenční množství tradičních hospodářských subjektů A/B bylo stanoveno na základě správných údajů, vyrovnávací koeficient použitelný na toto referenční množství neměl být stanoven na 1,07883, nýbrž na 1,3327. Mají za to, že ztratily „práva na dovoz“ banánů do výše rozdílu mezi množstvím získaným vynásobením jejich příslušných referenčních množství, tedy průměru primárních dovozů banánů během let 1994 až 1996, koeficientem 1,3327 a množstvím získaným vynásobením téhož referenčního množství koeficientem 1,07883.

164 I kdyby čísla a výpočty předložené žalobkyněmi byly přesné, skutečnost, že získaly individuální referenční množství nižší než takové, na které si mohly činit nárok, pokud by byl uplatněn zvýšený vyrovnávací koeficient, neznamená nezbytně, že utrpěly tomu odpovídající škodu. Musí být totiž připomenuto, že referenční množství nepředstavuje samo o sobě nárok na dovoz banánů, nýbrž představuje pouze referenční základ pro následné úkony, tedy konkrétněji žádost a přidělení dovozních licencí. Hospodářský subjekt nemusí nezbytně žádat o dovozní licence do výše celkového referenčního množství, které mu bylo přiděleno. Ještě je třeba, jak správně poznamenává Komise, aby tento disponoval dostatečným množstvím banánů pro dovoz na základě těchto licencí a měl rozumné vyhlídky na jejich prodej ve Společenství. V projednávaném případě žalobkyně neposkytly v tomto ohledu žádný údaj. Podloženější důkazy o skutečnosti škody jsou tím spíše nutné, jelikož pro dotčené období (tedy druhé pololetí roku 2001) stanovilo nařízení č. 1121/2001 kladný vyrovnávací koeficient. Jinými slovy individuální referenční množství, jež bylo přiděleno žalobkyním, bylo skutečně vyšší než primární dovozy jimi uskutečněné během referenčního období. Vzetím v úvahu vyrovnávacího koeficientu, jehož použití požadují, je jejich individuální referenční množství dokonce citelně zvýšeno.

165 Je třeba mimoto poznamenat, že podle čl. 14 odst. 2 nařízení č. 896/2001 „[p]ro první tři čtvrtletí je možné stanovit, že žádost nebo žádosti o licence podané daným hospodářským subjektem nesmí celkově překročit určité procento referenčního množství stanoveného podle článku 5 nebo ročního přidělení kvóty stanoveného podle čl. 9 odst. 3“.

166 Zadržet žalobkyně podávají důkaz o úplném nedostatku solidnosti a přesnosti při svém výpočtu škody sestávající ze ztráty práva na dovoz určitých množství banánů v roce 2001. Ve své replice totiž připustily, že opomenuly vzít v úvahu dovozy do Rakouska, Finska a Švédska v roce 1994, a že tedy do značné míry nadhodnotily průměrné procento chyb zmíněné ve své žalobě. To je takto sníženo z 30,4 na

13,6 %. Ve své replice zároveň navrhují pro výpočet své škody užití „sazby 11,24 %“ uznané Komisí v rámci řízení o předběžném opatření a aktualizovat údaje a informace obsažené ve svém návrhu na vydání předběžných opatření. Dále ve své odpovědi na jednu z písemných otázek položených jim Soudem (viz bod 49 výše) žalobkyně uznaly, že ve svém výpočtu opomenuly vzít v úvahu ustanovení čl. 28 odst. 2 nařízení č. 896/2001 a že čísla zmíněná v žalobě se týkají celého roku 2001, zatímco nařízení č. 896/2001 bylo použitelné až od druhého pololetí tohoto roku. Následkem toho uplatňují koeficient 0,4454 stanovený v tomto ustanovení na množství banánů, o kterém ve své žalobě tvrdily, že neměly právo dovážet a vedou takto k [...] tun, pokud jde o Comafrica a k [...] tun, pokud jde o Dole. Mimo skutečnosti, že se ještě jednou jedná o podstatné snížení jejich nároků, je nutno konstatovat, že žalobkyně opírají svůj nový výpočet o údaje týkající se roku 1994, že ve své replice přesto připustily značné nadhodnocení. Jinými slovy, mimo skutečnosti, že není možné určit s jistotou, jaký je základ výpočtu konečně navrhovaného žalobkyněmi, tento výpočet se v každém případě opírá o nepřesná čísla.

167 Zadruhé, co se týče druhé a třetí části údajné škody spočívající ve ztrátě „budoucích práv co se týče ztracených objemů“ a ve snížení jejich podílů na trhu, je nutno konstatovat, že se žalobkyně spokojují se svým uvedením velmi neurčitým způsobem, bez jasného označení prvků, jež by umožnily posoudit povahu a rozsah nebo upřesnit kritéria, na základě kterých by měly být vypočteny.

168 Z toho vyplývá, že splnění druhé podmínky založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství také nebylo prokázáno. Z tohoto důvodu musí být rovněž návrhy na náhradu škody zamítnuty jako neopodstatněné.

K návrhu na provedení důkazů

169 Žalobkyně navrhuje, aby Soud v rámci provádění důkazů vyzval Komisi, aby:

- potvrdila, že čtyři hospodářské subjekty zmíněné v příloze 7 žaloby zahrnují žalobkyně;

- poskytla informace o užití dovozních licencí v letech od 1994 do 1996, o číslech týkajících se skutečně uskutečněných dovozů a o způsobu, jakým došla ke svému vlastnímu odhadu úrovně nadměrných žádostí.

170 Komise tomuto návrhu odporuje.

171 Soud se domnívá, že není namístě vyhovět návrhu na provedení důkazů podanému žalobkyněmi, jelikož skutečnosti obsažené ve spisu a vysvětlení podaná během jednání jsou dostačující pro to, aby mohl v projednávaném případě rozhodnout.

172 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je namístě zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 173 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byly ve sporu neúspěšné, je namístě jim uložit kromě náhrady svých nákladů, i náhradu nákladů řízení vzniklých Komisi, včetně nákladů řízení o předběžném opatření, v souladu s návrhy posledně uvedené.
- 174 Španělské království ponese v souladu s čl. 87 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu své náklady řízení.
- 175 Simba ponese v souladu s čl. 87 odst. 4 třetím pododstavcem jednacího řádu své náklady řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Návrhy na zrušení se odmítají jako nepřípustné.

- 2) **Návrhy na náhradu škody se zamítají jako neopodstatněné.**

- 3) **Žalobkyně ponese své náklady řízení, jakož i náklady řízení vzniklé Komisi v hlavním řízení a v řízení o předběžném opatření.**

- 4) **Vedlejší účastníci ponese své náklady řízení.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. února 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předsedkyně

P. Lindh